Φιλελεύθεροι Κοσμοπολίτες και Εθνικιστές Ρατσιστές σε απόλυτη αρμονία (Ηλεκτρονικό Άρθρο)

Ιστορικό σημείωμα

Αυτό το ηλεκτρονικό άρθρο δημοσιεύτηκε τον Μάρτη του 2014 στην ηλεκτρονική σελίδα της Αγκάρρας.

Περιεχόμενο

26 Μάρτη, 2014

Φιλελεύθεροι Κοσμοπολίτες και Εθνικιστές Ρατσιστές σε απόλυτη αρμονία

Υπάρχει μια ενδεχομένως άβολη ερώτηση η οποία υποβόσκει στην ατμόσφαιρα αλλά δεν έχει μέχρι στιγμής διεισδύσει ούτε στα ΜΜΕ αλλά ούτε και σε πολιτικές παρατάξεις και άλλες οργανώσεις οι οποίες δραστηριοποιούνται στην Κύπρο με θέμα τον ρατσισμό. Αυτή η ερώτηση περιλαμβάνει την αρμονικότατη σύμπλευση νεοφιλελευθερισμού, δηλαδή της κυρίαρχης σήμερα πολιτικής διαχείρισης της καπιταλιστικής κρίσης επιστρέφοντας πίσω πολλά χρόνια σε εργασιακές συνθήκες χρησιμοποιώντας σύγχρονες τεχνικές διαχείρισης, και του θεσμοποιημένου ρατσισμού. Μια φαινομενικά «έντιμη» συμφωνία μεταξύ φιλελεύθερων και ακροδεξιών. Χαλαρότερη μεταναστευτική πολιτική, αλλά συνέχιση των απελάσεων και σωρείας παραβιάσεων ακόμη και του κολοβού αστικού συντάγματος της κακόμοιρης ΚΔ. Κάποιες φιγούρες μάλιστα, ενσωματώνουν εντυπωσιακά και τις δύο σχολές σκέψης, με πρώτο και καλύτερο τον κ. Χάσικο. Στο ζουμί λοιπόν,

Πώς εξηγείται μια κυβέρνηση η οποία προωθεί τόσο απροκάλυπτα μια μεταναστευτική πολιτική η οποία θέλει να περιορίσει την μετανάστευση τάχα μου σαν μέτρο καταπολέμησης της ανεργίας, από την άλλη να προωθεί την φιλελευθεροποίηση της αγοράς εργασίας;

Το αντι-ρατσιστικό κίνημα της Κύπρου, με τις μεγάλες αδυναμίες του και δεδομένων των ορίων του αφού δεν έχει καταφέρει να ανεξαρτητοποιηθεί από τις μορφές μη-κυβερνητικών οργανώσεων και άλλων οργανώσεων της κοινωνίας των πολιτών , είχε πιστέψει για κάποια στιγμή ότι όλη η ειλικρινέστατη προσπάθεια για προώθηση πληροφοριών στη δημόσια σφαίρα με σκοπό τη διάσπαση μύθων που περιβάλλουν την μετανάστευση στην Κυπριακή κοινωνία, πραγματικά είχε καταφέρει κάτι. Μέσα σε ένα εξάμηνο, εφημερίδες οι οποίες δεν θα πρόβαλλαν καμιά πληροφορία ή φωνή αντι-ρατσιστικής ρητορείας σε αντίθεση με το σιγοντάρισμα σωρείας ρατσιστικών δηλώσεων και πράξεων από διάφορους, έχουν αρχίσει να μιλάνε για ρατσισμό. Ο ρατσισμός στα ΜΜΕ φαίνεται πως ξαφνικά «ανακαλύφθηκε» μαζί με διάφορες μελέτες οργανισμών όπως η Διεθνής Αμνηστία και άλλες. Τέτοιες μελέτες βγαίνουν για χρόνια, αλλά τα ΜΜΕ της Κύπρου τα «ανακάλυψαν» έτσι ξαφνικά. Παράλληλα, την ίδια στιγμή δεν μπορούν καν να λειτουργήσουν με βάση τις φιλελεύθερες εννοιολογικές και γλωσσικές επιλογές τις οποίες προωθεί η κοινωνία των πολιτών εντός της Ε.Ε και

φυσικά του καπιταλισμού, για μια τυπικά αντι-ρατσιστική ενημέρωση .

Η «Κυπριακή κοινωνία είναι ρατσιστική» λέει ο φιλελεύθερος. Μα πως έγινε αυτό, δεν είχατε και εσείς μέρισμα σε αυτό το πανικό που προκλήθηκε με σκοπό την μετατόπιση των προβλημάτων σε αυτούς που δεν έχουν φωνή; Τα αστικά μέσα ενημέρωσης μας λένε ανοικτά και πεντακάθαρα, ότι υποτιμούν την νοημοσύνη και την μνήμη μας.

Σε ένα σχόλιο μου με αφορμή ένα φιλοξενούμενο άρθρο για το θέμα της μετανάστευσης πριν από λίγο καιρό, έγραφα:

1. Η μετανάστευση σε μια καπιταλιστική οικονομία, έχει να κάνει ΚΑΙ με την ανεργία. Τι είναι η μετανάστευση άλλωστε σε μια τέτοια οικονομία που διαθέτουμε στην Κύπρο, δεν είναι η πολιτική ανοίγματος της αγοράς εργασίας σε πιο φτηνό εργατικό δυναμικό; Οι διαχρονικές θέσεις της ΟΕΒ, και η συμβολή της στις διαδικασίες για τη διαμόρφωση του πλαισίου όπως επισημοποιήθηκε το 1991, δείχνει ξεκάθαρα ότι η Κύπρος ήθελε την μετανάστευση για οικονομικούς και μόνον λόγους. Δεν είναι τυχαίο που οι εργοδοτικές οργανώσεις είναι από τους πρώτους συμμάχους μιας πιο χαλαρής μεταναστευτικής πολιτικής. Αυτό δεν σημαίνει βέβαια ότι πρέπει κάποιος να είναι ενάντια των μεταναστών. Είναι αναγκαίο όμως να ξέρουμε ποια είναι η πολιτική η οποία ακολουθείται, και για ποιον λόγο. Η ΟΕΒ λοιπόν σαν οργάνωση όπου συμφέρον έχει την μείωση της εργατικής δύναμης, ενίοτε μπορεί να παίξει και το χαρτί πλημμύρας μεταναστευτικού και άρα ανασφαλούς εργατικού δυναμικού για επίτευξη των στόχων της. Αντικειμενικά μπορούμε να το επιβεβαιώσουμε; Εγώ λέω ναι, αν δούμε την κατάσταση της εργατικής δύναμης στις αρχές του 1990 αλλά και την πορεία τους όλα αυτά τα χρόνια. Σ΄αυτό, μεγάλο μερίδιο ευθύνης έχουν και οι συνδικαλιστικές που όχι μόνο δεν πάλεψαν για τα δικαιώματα όλων των εργαζομένων, αλλά υπόσκαπταν τα θύματα (μετανάστες), αντί τους θύτες.

2. Ο ρόλος των φασιστών δεν είναι αντι-μεταναστευτικός αλλά καθαρά αντι-κομμουνιστικός. Ενδιαφέρει τους φασίστες από τους Ρώσους ολιγάρχες, ή τους Άραβες μεγιστάνες; όχι, αντιθέτως μάλιστα. Τους ενδιαφέρουν συνήθως οι φτωχοί μετανάστες, για τους οποίους θα κάνουν τα πάντα έτσι ώστε να παραμείνουν στον ταξικό πάτο της κοινωνίας. Ο ρόλος τους σε μια χώρα με έντονο το εθνικό στοιχείο (δεν θα συζητήσουμε εδώ γιατί συμβαίνει αυτό), περιλαμβάνει την στήριξη της ανισότητας με σκοπό να χρησιμοποιηθούν ακριβώς σαν αποδιοπομπαίοι τράγοι, όταν και εφόσον το ντόπιο εργατικό δυναμικό έχει αφομοιωθεί στις εργασιακές συνθήκες που υπόκειντο οι μετανάστες. Το παράδειγμα Ελλήνων, Ρουμάνων και Βούλγαρων μεταναστών στις οικοδομική βιομηχανία και στις υπηρεσίες μπορεί εμφανέστατα να περιγράψει αυτή τη κατάσταση.

3.Τα ΜΜΕ αν έχεις προσέξει έχουν κάνει στροφή 180 μοιρών για πολλά θέματα που αφορούν μετανάστες. Όχι δεν τους έδωσαν ακόμη δικαίωμα να μιλήσουν, αλλά τα ίδια προσπαθούν να περάσουν την ιδέα ότι αρκετά ανεκτήσαμε τον απροκάλυπτο ρατσισμό. Στην ουσία δεν συμπάθησαν ξαφνικά τους μετανάστες, ούτε έμαθαν από τα λάθη τους. Το μεταναστευτικό πλαίσιο ενδέχεται να αλλάξει, πιθανώς να γίνουν και κάποια διαβήματα για να αρθεί ο απροκάλυπτος ρατσισμός παλαιάς κοπής που δεν μπορεί να εξυπηρετήσει αυτή την στιγμή τις ανάγκες του κεφαλαίου. Προς τα που θα κατευθυνθεί, πρέπει κάποιος να μελετήσει σοβαρά τις εργασιακές συνθήκες για να μπορεί να απαντήσει με ακρίβεια. Προσωπική μου άποψη είναι ότι κατευθύνεται προς ακόμη πιο ανοικτή μεταναστευτική πολιτική, με ενδεχόμενο να βρεθούν άλλοι τρόποι αποκλεισμών από τους απαρχαιωμένους που είχαμε μέχρι σήμερα. Οι νέοι αποκλεισμοί θα έχουν να κάνουν με “ευέλικτη εργασία”.

4. Στη Κύπρο έχουμε το εξής ενδιαφέρον: Η πολιτική παράταξη που κυβερνά, ελέγχει απ ευθείας και τους δύο βραχίονες του συστήματος, και την εθνικιστική λαϊκή δεξιά και τους κοσμοπολίτες φιλελεύθερους. Επομένως έχει καταφέρει να δημιουργήσει την εντύπωση πως κάνει διαβήματα για

εξάλειψη του ρατσισμού, υιοθετώντας παράλληλα ακόμη πιο ρατσιστικές πολιτικές. Από την μια μιλάει για άνοιγμα της κοινωνίας μας στην πολύ-πολιτισμικότητα, και από την άλλη απελαύνει με τις κλοτσιές θύματα εμπορίας και μετανάστες εργαζόμενους, κλείνοντας τα μάτια στα διάφορα κυκλώματα.

5. Κλείνοντας και ανακεφαλαιώνοντας πάνω στην ουσία, θα έλεγα ότι η μετανάστευση σε μια καπιταλιστική οικονομία, είτε για οικονομικούς είτε για πολιτικούς και κοινωνικούς λόγους, γίνεται με κάποιο σκοπό: την άντληση όσο περισσότερου κέρδους από τις καπιταλιστικές επιχειρήσεις. Η μεταναστευτική πολιτική σε μια τέτοια οικονομία είναι η στρόφιγγα που ανοίγει και κλείνει ανάλογα με τις ανάγκες του κεφαλαίου. Αυτή είναι η ουσία, τα υπόλοιπα είναι θέμα μελέτης το πως διαμορφώνονται.

* Μέσα σε λιγότερο από 48 ώρες η Υπουργός Εργασίας έχει προαναγγείλει μέτρα για την εξάλειψη της ανεργίας, για «Κύπριους»:

– «γιατί ο τουρισμός δεν είναι μόνο ήλιος και θάλασσα, αλλά είναι ποιότητα της φιλοξενίας, που μόνο οι Κύπριοι μπορούν να δώσουν", προσθέτοντας ότι "αυτό δεν σημαίνει ότι το 100% του προσωπικού θα είναι Κύπριοι, αλλά εκείνοι που έρχονται σε επαφή με τους τουρίστες, εκείνοι που θέλουμε να τους πουν ποιο είναι το προϊόν μας και γιατί να ξαναέρθουν στην Κύπρο, γιατί εκείνο που διακρίνει την Κύπρο είναι η φιλοξενία μας και αυτό πρέπει να δώσουμε στον τουρισμό μας»

* Ο κύριος Χάσικος έκανε άνοιγμα στους Κινέζους «επενδυτές» (έχετε προσέξει ποτέ να λέγονται μετανάστες όσοι έχουν λεφτά να επενδύσουν;)

– «Το μεγάλο έθνος της Κινεζικής Λαϊκής Δημοκρατίας είναι μια χώρα ιδιαίτερου ενδιαφέροντος για την Κύπρο, την οποία θεωρούμε ένα στενό εταίρο στην Ασία", ανέφερε ο κ. Χάσικος σε χαιρετισμό του στο συνέδριο.[…]**"Για αυτό το λόγο επιθυμούμε να προσελκύσουμε το ενδιαφέρον του κινεζικού λαού και, γιατί όχι, να τους κάνουμε να νοιώσουν την Κύπρο σαν το δεύτερο τους σπίτι"**, είπε.» Περισσότερα για την συναισθηματική, πολυπολιτισμική πλευρά του Χάσικου εδώ

* Και οι ξένοι επενδυτές έχουν θέσει τις δικές τους προτάσεις για τα ανταλλάγματα που θέλουν σε περίπτωση επένδυσης στην Κύπρο

– διαφοροποίηση της προϋπόθεσης για παραχώρηση προτεραιότητας σε Κύπριους για εργοδότηση από ξένες εταιρείες – ο αριθμός του συνόλου των αλλοδαπών εργοδοτούμενων σε μια επιχείρηση να αυξηθεί στο 60% από το 30%, που ισχύει σήμερα – διαφοροποίηση της διάταξης που αφορά τη διάρκεια της κατ' αρχήν έγκρισης εργοδότησης αλλοδαπού, από 12 σε 15 μήνες – **διαφοροποίηση προς τα κάτω του ύψους των μισθών. Η ισχύουσα διάταξη προβλέπει ότι το επίπεδο του μισθού κινείται ανάλογα με τις συναφείς συλλογικές συμβάσεις και νομοθεσίες που ισχύουν στη χώρα μας** – αναθεώρηση του περιορισμού της μέγιστης περιόδου απασχόλησης για τέσσερα χρόνια.

Αυτές οι παραπάνω παρατηρήσεις φαίνεται πως όχι μόνο ευσταθούν, αλλά μπορούν και εύκολα να επαληθευτούν. Όσο ο ρατσισμός θα αναλύεται με βάση την ταυτότητα, την κουλτούρα και την εκπαίδευση, δεν μπορεί να εξηγήσει για πιο λόγο η κυβέρνηση Αναστασιάδη έχει καταφέρει να συμπληρώσει το ένα με το άλλο. Σε αρκετές άλλες χώρες, αυτό το πάντρεμα γίνεται συνήθως μεταξύ δύο φαινομενικά εχθρικών κομμάτων, όπως αυτά της Δεξιάς και της άκρο-Δεξιάς. Η αυστηρή μεταναστευτική πολιτική έρχεται σαν αποτέλεσμα επικρίσεων και κριτικών από τα συνεχώς αυξανόμενα ακροδεξιά κόμματα προς τα πιο φιλελεύθερα δεξιά. Ο σκοπός είναι βέβαια το φιλτράρισμα του εργατικού δυναμικού που θα εισέρχεται στην χώρα, και η πίεση προς τα κάτω του κόστους εργασίας. Στην Κύπρο, το ίδιο κόμμα, και κατ΄ επέκταση η ίδια κυβέρνηση έχει καταφέρει

μέχρι στιγμής να τα συνδυάσει αρμονικά, χωρίς ιδιαίτερα προβλήματα. Για κάποιον που παρακολουθεί το θέμα στενά σε καθημερινή βάση, οι νέες αλλαγές στη μεταναστευτική πολιτική και η αυξανόμενη επίκληση του μεταναστευτικού φαινομένου μόνο σε κατηγορίες οικονομικών και ασφάλειας, δεν είναι τυχαίες. Ο ρατσισμός δεν αλλάζει με την εκπαίδευση, είναι ένα έντονα ταξικό κοινωνικό ζήτημα με βαθιές ρίζες στην υλική πραγματικότητα, και το ταξικό κίνημα της Κύπρου οφείλει να το αντιμετωπίσει ως τέτοιο.

Χρειάζεται Τούρκικη Μετάφραση, Χρειάζεται Αγγλική Μετάφραση, Αγκάρρα (Ομάδα), Ηλεκτρονικά Άρθρα, Δεκαετία 2010-2019, 2014, Απροσδιόριστη Τοποθεσία, Εθνικισμός/Ακροδεξιά

From:
https://www.movementsarchive.org/ - **Κυπριακό Κινηματικό Αρχείο**
Cyprus Movements Archive
Kıbrıs Sosyal Hareket Arşivi

Permanent link:
https://www.movementsarchive.org/doku.php?id=el:digital:agkarra:liberals_nationalists

Last update: **2025/07/15 13:46**